

Slováček

www.boskovice.cz/zs/zs3

prosinec 2006

číslo 02

TÉMA:

MUZIKÁL

Mezi lidmi a bohy

aneb Trojská válka

DIVADELNÍ PROJEKT VYVRCHOLIL

Nejméně rok a půl skupina nadšenců a příznivců divadelní múzy odbíhala od problémů všedního dne do dalekého antického Řecka, do světa lidí a bohů. Připravila totiž tragikomickou hru se zpěvy a tancem „Mezi lidmi a bohy aneb Trojská válka“, která vznikla na motivy řeckých bájí a pověstí.

Hra aktualizuje známou báji o Paridovi a Heleně, a míří tak k současnosti. Snaží se poukázat na to, že problémy, s kterými se potýkali lidé dříve, jsou věčné a týkají se i lidí dneška (láska, peníze, moc, svoboda, autority, vina, trest).

Divadlo vzniklo pod záštitou ZŠ Boskovice, celého projektu se účastnilo přes třicet lidí, počínaje žáky a učiteli ZŠ, přes absolventy školy, až k nadšencům všech věkových kategorií. Organizátorkou a zároveň režisérkou (i scénografkou) celého divadla byla Anna Kocmanová, která divadelní zkušenosti nasbírala již při přípravě školních představení Mrazík a S čerty nejsou žerty. Původní scénář dvouhodinové hry, jehož autorkou je Pavlína Pulcová, obohacují písně, jejichž text a hudbu vytvořil Michal Pernica (autorem jednoho z textů je Tomáš Soldán), a také tanec v podání žákyň ZŠ pod vedením Ireny Klimkové. Na hudbě spolupracoval také Tomáš Pléha a velké poděkování patří Jaroslavu Kolčavovi, který se ochotně ujal aranžmá písní. Ozvučení měl na starosti Pavel Vlach, hru na některých místech provázela videoprojekce, již připravoval Martin Kolář. Výtvarnou část měla na starosti Anička Kocmanová, na přípravě kostýmů se velkou měrou podílela Marie Kalasová a Eva Ryšavá, kulisy a rekvizity tvořili žáci ZŠ a Jan Svěrák. A koho jste mohli vidět na jevišti?

V hlavních rolích Petra Šamšulu, Pavlu Živnou, Magdu Slavičkovou-Markovou, Ivanu Domisovou, Drahu Královcovou, Michala Pernicu, Davida Krejčíře, Martina Ženatu, Petra Šafránka, Romana Čecha, Petru Zemánkovou. Ve vedlejších rolích Kristýnu Štarhovou, Adélu Liznovou, Terezu Šimonovou, Kláru Kopeckou, Darinu Vechovou, Andreu Nečasovou, Martinu Regueyrovou, Danielu Krahulcovou, Kristýnu Zárubovou.

Pavlína Pulcová

MEZI LIDMI, BOHY A DIVÁKY

Dne 15. 11. tohoto roku jsme odcházeli od školy v 8.05 na tragikomický muzikál!!! Všichni jsme se posadili na židle a za chvíli to začalo, byla to premiéra!

Je to divadelní hra, kterou otevírá prolog a uzavírá epilog slepého básníka Homéra! Děj začíná na hoře Olymp, kde se začnou pít 3 bohyně. Héra je manželka Dia, Afrodita je bohyně lásky a krásy a Athéna je bohyně moudrosti a vítězně vedené války. Všechny tyto bohyně vedly spor o zlaté jablko, jež spadlo z nebe a bylo na něm napsáno: „Té nejkrásnější!“

Paris ho předal Afroditě a ta ho poslala do Sparty za nejkrásnější smrtelnicí Helenou! Pluli dlouho, dlouho, ale nakonec přece dopluli do spartského přístavu. Ve Spartě je pohostil král Meneláos a jeho žena Helena, ale protože musel Meneláos odjet pryč, Helena byla doma sama s hosty a svou dcerou. Helena už nechtěla trávit dlouhé noci sama a chtěla si najít nového muže, který by o ni stál a miloval ji! A v tom přijde Paris a lichotí jí, padnou si do oka a zamilují se do sebe!

V tom se do toho vloží bohové a komentují celou situaci. Paris a Helena se milují a on ji unese do Tróje! Meneláos požádal bratra Agamemnona o pomoc a společně se vydali do Tróje získat nazpět Helenu!

Sto tisíc vojáků na jednom tisíci sto osmdesát šesti lodích přivezl Agamemnon před hradby Troje! Byla to válka vedená ješitností bohů, láskou, odvahou i pýchou lidí! Trvala přes 9 let! Spartané vyhráli a všechno dopadlo dobře!

Je to báje, která patří k největším příběhům všech dob!

Michaela Peigerová 9.F

Trochu poučení:

Mýty a báje: Jsou to příběhy, které vznikly v dávných dobách. Lidé si je vyprávěli mezi sebou. Nedovedli si vysvětlit přírodní jevy, a proto je přisuzovali nadpřirozeným bytostem – bohům. Nejvíce starověkých bájí vytvořili staří Řekové a Římané!

Trója byla starověké řecké město v Malé Asii. Válka mezi tímto městem a zbytkem Řecka se odehrála pravděpodobně kolem roku 1250 př. n. l.

Touto událostí se zabývají dva nejznámější antické eposy **Ilias** a **Odyssea**, jejichž autorem je pravděpodobně slepý řecký básník **Homér**.

Na Ilias navazuje Odyssea, která líčí návrat řeckého hrdiny a krále Odyssea do Ithaky. Protože si zneprátelil svojí pýchou boha moří Poseidona, tak se cesta, která mohla trvat jen několik dní, notně protáhla. Trvala 10 let.

Homérovo vyprávění inspirovalo německého amatérského archeologa **Heinricha Schliemanna**, který objevil v letech 1870 až 1890 místo, kde pravděpodobně stávala kdysi Trója. Rovněž objevil i údajný Priamův poklad.

Vladimír Illa, 8. H

TVORBA MUZIKÁLU

V týdnu před 17. listopadem jsme shlédli vynikající školní představení muzikál Mezi lidmi a bohy. Při této příležitosti jsme za vás položili několik otázek autorce hry Pavlíně Pulcové a režisérce Anně Kocmanové.

Anna Kocmanová:

1) Podílíte se taky na scénáři nebo ho celý napsala pí uč. Pulcová?

Scénář napsala pí uč. Pulcová. Prokonzultovali jsme ho i s ostatními herci a herečkami.

2) Když jste si přečetla scénář, jak jste věděla, že zrovna takhle bude vypadat například Paris nebo Helena? Byl vám inspirací film Trojská válka, který jsme mohli vidět v kině, na DVD nebo na videu?

Znali jsme charakteristiku postav a snažili jsme se vybrat takové herce, kterým by role seděla na míru. Volba byla to složitější proto, že herci museli být i vynikajícími zpěváky. Kupodivu Boskovice a okolí má řadu výborných zpěváků a zpěvaček. Větším problémem bylo skloubit jejich volný čas s časem zkoušek muzikálu, protože se většinou jednalo o lidi, kteří studují a nebo mají povolání.

Ptali jste se, zda nám byl inspirací film „Trojská válka“. Samozřejmě, že jsme v kině shlédli tento film, bylo to však v době, kdy již asi rok byl vytvořen scénář k našemu muzikálu. Filmaři i my jsme šli každý trochu jinou cestou. Film je spíše akční, zachycuje hlavně válku, kdežto nám šlo o zachycení vztahů mezi lidmi, bohy, všimali jsme si pocitů, které měli lidé dříve a snažili jsme se ukázat, že období radosti, starosti, pocity, city... mají i lidé v dnešním světě.

3) Radila byste paní uč. Pulcové, aby takových muzikálů napsala víc, a přejete jí, aby byla čím dál tím lepší?

Paní uč. Pulcové bych přála, aby psala, tvořila i nadále. Protože je to člověk, který má určitě co říct. Je vnímavá a citlivá. Má obrovský talent všimnout si věcí, které druhý člověk nevidí. (To platí o námětech k básním, které píše, o fotografiích, které fotí...)

Na druhou stranu muzikál byl projekt, který byl hodně náročný, a proto bych Pavlínce přála, aby si v blízké době odpočinula a načerpala energii a inspiraci pro další svoji činnost.

4) Jak byste unesli kritiku na tenhle krásný muzikál? Třeba kdyby někdo řekl: „To je ale blbě vymyšlené!“ nebo „To jsou otřesné kostýmy!?“

Záleží na tom, kdo tu kritiku vyřkne. Když to bude člověk, který divadlu rozumí, člověk, který sám něco vytvořil, tak jeho kritiku vyslechnu a určitě o ní budu přemýšlet. Řekne-li člověk, který v životě nic nevytvořil: „To je ale blbě“, tak se uculím a budu si myslet, že takový člověk nám nesáhá ani po kotníky.

TVORBA MUZIKÁLU - pokračování

Důležitější než kritika jiných je pro mě můj pocit, zda jsem pro náš muzikál udělala maximum. Na začátku projektu jsme si dali pomyslnou laťku hodně vysoko. Byla to pro nás všechny výzva. Udělali jsme vše proto, abychom tuto laťku zdolali. Osobně mám z naší práce dobrý pocit. Po premiéře se uvidí, zda muzikál osloví i vás diváky a chytne je za srdíčko, jako chytl nás!!

Pavčina Pulcová:

1) Co vás vedlo k tomu, abyste napsala takový muzikál?

Prvním impulsem bylo, že mě oslovila pí uč. Kocmanová, zda bych se nepokusila napsat scénář k divadelní hře. Souhlasila jsem, protože ráda píšu různé texty, a začala jsem hledat vhodný námět. Nakonec – po poradě s pí uč. Kocmanovou a Michalem Pernicou – „zvítězilo“ téma řeckých bájí. Báje mají totiž tu výhodu, že se dají různě upravovat a „přizpůsobovat“ současnosti a také je v nich ukryto to, co můžeme víceméně vidět kolem sebe i dnes.

2) Jaký z toho muzikálu máte pocit? Myslíte si, že bude mít úspěch?

Samozřejmě, že vždycky jsou drobné pochybnosti. Ale převládá dobrý pocit... Máme skvělé herece... zatím jsme se setkali s kladnou odezvou. Muzikálu moc přejí úspěch, protože je to obrovský kus práce mnoha lidí, kteří mu věnovali svůj volný čas a energii.

3) Jak se vám spolupracovalo s divadelním kolektivem?

Dobře. Dělalí jsme během zkoušek i různé úpravy, každý z herců vnesl do své postavy něco ze sebe, že si to vlastně tak uzpůsobili.

4) Byla jste nervózní před premiérou?

Určitě. Všichni jsme byli nervózní, jak to diváci přijmou. Myslím, že to dopadlo dobře, tak jsme byli rádi.

5) Jak byste unesli kritiku na tenhle krásný muzikál?

Kritizovat je vždycky jednoduché. A většinou kritizují ti lidé, kteří se o nic nepokoušejí, a proto taky nic nezkazí. Samozřejmě každý má jiný vkus, každému se líbí něco jiného... Tak je to se vším a člověk se s tím musí vyrovnat!

6) Kolik jste nad psaním této hry strávila času?

Psala jsem ji rok.

7) Kolik knih jste musela prostudovat?

Pracovala jsem zhruba se čtyřmi až pěti knihami.

TVORBA MUZIKÁLU – pokračování

8) Šla byste do toho znova, kdybyste dopředu věděla, kolik to dá práce?

Baví mě psát, takže to byla radost. Důležitý je výsledek, který byl dobrý, nelituji, že jsem do toho šla, že jsem se toho zúčastnila.

9) Dočkáme se pokračování hry v podobě Odyssei?

Zatím o tom neuvažujeme.

Na závěr: V antických hrách vystupovala často postava boha na vozíčku pod názvem Deus ex machina, kdybyste se rozhodla opět pro antickou hru, zamlouvám si dopředu pro sebe tuto roli.

Dobře, Vládo, budu na to myslet.

Děkuji za rozhovor a za krásný zážitek z představení.

Hana Dvořáková, Markéta Nováčková, 8. G, Vladimír Illa, 8.H

Z NÁZORŮ ŽÁKŮ

Velmi se mi líbil a ta snaha stála za to, podíleli se na tom nejvíce paní učitelky Anna Kocmanová a Pavlína Pulcová a obrovské díky patří hercům a samozřejmě žákům naší školy, kteří vyráběli různé věci na přípravu muzikálu. Můj názor je kladný, bylo to extrémní!!! *(Míša, 9. F)*

Představení se mi moc líbilo. Líbily se mi kulisy, texty v písničkách, kostýmy a stínohra. Zajímavé bylo, že představení končilo smrtí, ale jinak představení měli pěkně nacvičené. *(Lukáš 8. G)*

Tento muzikál se mi velice nelíbil, protože já muzikály nerad poslouchám a kdybych si mohl vybrat mezi čtvrtletní písemnou prací a tímto muzikálem, radši bych si vybral písemku. *(Honza, 8. G)*

Z NÁZORŮ ŽÁKŮ

Muzikál se mi moc líbil, protože mě tyhle starověké dějiny zajímají. Líbilo se mi zpracování muzikálu a také, jak zpívali. Muzikál se jim moc povedl a jejich dřina byla oceněna velkým potleskem.

(Gabča, 9. F)

To ztvárnění se mi líbilo. Kupodivu zpěv a herecké výkony všech herců byly na vysoké úrovni, což mě mile překvapilo. Celé představení trvalo dlouho a podle mě, tam mohli dát 10 minutovou přestávku na rozhejbání kloubů. Jinak celé představení se mi líbilo a myslím, že to diváci ocenili dlouhým potleskem.

(Jana, 9. H)

Hra byla velmi dobře zpracovaná, začínaje vycvičeným motýlem, přes Dionýsovy stříbrné hodinky a konče náušnicí v uchu Dia. Kulisy jsme vytvářeli převážně my, žáci naší školy. Velmi dobrou práci odvedli i kulisáci, některé scény vypadaly opravdu reálně. Zato inteligence herců (nebudu je jmenovat) zamrzla na bodu mrazu, když pozpátku pádlovali do Sparty. Dále kleptomansko-herecký výkon našeho spolužáka Romana Čecha byl celkem dobrý. Asi to bylo proto, že nemusel tančit nebo zpívat, jako většina ostatních herců a hereček. Jelikož zpěvu nerozumím, raději jej nebudu hodnotit. Určitě však velmi pěkně zpívala paní učitelka Pavla Živná. Mně se představení líbilo, i když bylo poměrně dlouhé a mohla v něm být alespoň krátká přestávka

(Dominik, 9. F)

Představení se mi líbilo a myslím, že ostatním lidem také. Taky se mi líbilo, jak bylo dobře zpracováno vše v té televizi. A to: scénář, masky, herci, byly tam ukázky z divadla a při zpívání se ukazoval videozáznam. Představení se mi líbilo, ale moc jsem toho neviděla, protože většinou herci mluvili potichu a padlo tam mnoho jmen, tak na zapamatování to bylo těžké.

(Edita, 8. G)

Každý detail byl do podrobnosti zpracován - byli jsme na premiéře, která dopadla opravdu velice úspěšně. Ani nevím, jak přesně napsat svůj názor, není tu nic, co bych vytkla a vše se mi moc líbilo. Jen co jsme přišli do školy, jsme si společně vykládali svoje zážitky.

(Lenka, 9. F)

ANGLIE - HASTINGS

Bylo to velmi napínavé, celé měsíce, dny, hodiny jsme byli všichni nedočkaví, pořád jsme se na vše vyptávali, kontrolovali si věci na cestu a do rodin. Jenže pak to přišlo, den 21. října.

Ráno jsme se všichni sešli u školy Slovákova 8, kde na nás čekal žlutý dvoupatrový autobus z Liberce od cestovní kanceláře Křištof. Naše průvodkyně i páni řidiči byli ochotní a byl na ně spoleh. Všichni jsme už byli připraveni a natěšeni na odjezd a na ten fantastický kurz a zároveň i výlet v Anglii Hastingsu. Při odjezdu na nás mávali rodiče a jiní blízcí. Po cestě jsme jeli do Prahy pro menší děti z anglické školy, tyto děti jsme nazývali BABIES. Cesta byla dlouhá, ale dopadla dobře. Jeli jsme

přes LaManche – trajektem.

Při příjezdu do Anglie jsme jeli navštívit krásné město Londýn, kde jsme viděli Tower of London, Tower Bridge, Greenwich - předměstí Londýna, kde se nachází nultý poledník, procházeli jsme královským parkem, námořní muzeum... Byl večer a my jsme jeli na zastávku, kde na nás čekali náhradní rodiče. Každý z nás odjel do svých rodin a tam jsme dostali večeři. Ráno jsme se v rodině nasnídali, někoho rodiče do školy přivezli a někoho přivezl taxík. Rodiny nám dávaly do školy svačinu a pití.

Ve škole jsme byli rozděleni do 4 skupin dohromady s Pražáky a mívali jsme 4 hodiny, za celý týden jsme probrali 14 lekcí. Jen ve středu jsme byli na celodenním výletě, jinak jsme vždy chodili nebo jezdili po škole na výlety.

Celé to velmi rychle uteklo, byl pátek a my jsme se už zase chystali domů za rodinou a přáteli, ale ještě jsme v pátek chodili po nějakých památkách. V sobotu ráno jsme se s rodinami v Hastingsu rozloučili a pak jsme se byli podívat do Londýna. Večer jsme se vrátili k autobusu, kde nám páni řidiči dali nějaké občerstvení a pak jsme vyráželi domů. Cesta byla v pohodě nazpět jsme jeli eurotunelem. Každý z nás obdržel certifikát.

Na tento kurz a výlet v Anglii – Hastingsu nikdy nezapomeneme a určitě se tam budeme chtít někdy vrátit.

Blanka Duřová, 9. G

VÍTÁNÍ PRVNÁČKŮ

Oficiální vítání prvňáčků proběhlo v úterý 7. 11. 2006 v kině Panorama. Pro prvňáčky a také pro jejich rodiče bylo připraveno opravdu pěkné uvítání.

Žáci 2. stupně měli připravené programy - zpívání, recitování, vítání prvňáčků... Vidět ta krásná rozzářená očička ještě malých dětí bylo opravdu krásné. Bylo vidět, že škola je baví a těší se, co tu prožijí.

Je zvláštní vidět očima devátáka těch jejich 9 let, které na ZŠ prožijí.

- naučí se číst a psát, počítat a postupem času začne učení přibývat

- najdou si kamarády

- prožijí krásné chvíle plné radostí, ale také chvíle zklamání

- většina tu prožije svoje první lásky

- zažijí moc věcí... škola se stane jejich životem - na ZŠ se budou i hněvat a někdy budou i chtít jít pryč. A až přijdou do 9. třídy, tak si teprve uvědomí, jak je pro ně ZŠ důležitá a většina z nich se bude i chtít vrátit do první třídy a všechno si znovu a pořádně vychutnat... Po ZŠ začnou starosti, přitom na ZŠ byl ještě čas odpoledne si hrát s kamarády!!!

Devátáci (9. F,G) měli na starosti každý dva prvňáčky, které potom přivedli na podium. Všichni prvňáčci dostali keramické sluníčko a knížku. Rozloučili jsme se s nimi a děti odešli za svými rodiči a promítali se jim krátké pohádky. Myslím si, že se jim to moc líbilo a těší se, co tu zažijí.

A co bych popřála prvňáčkům já?

Nezapomeňte, že se učíte kvůli sobě a ne kvůli učitelům. Přeji vám, abyste měli samé krásné známky a aby se vám těch vašich devět let na ZŠ líbilo - a nebojte se, uteče to jako voda!!!

Lenka Vaňková, 9. F

DEN V BLANSKU NA ÚŘADU PRÁCE

Celý týden od 6. do 10. listopadu jsme zasvětili rozjímání o našich budoucích školách, které už příštím rokem budeme navštěvovat. Zajímavostí byla středa 8. listopadu, protože jsme byli v Blansku na Úřadu práce.

Hned ráno naše třída 9. H stála na vlakovém nádraží a čekala, až přijede vlak, který nás tam odveze. Když jsme tam přijeli, šli jsme hned na určené místo, kde se nás ujala velice příjemná paní, která se nám celé 2 hodiny věnovala, pomáhala nám i radila, co je pro nás lepší, co ani nemáme zkoušet, kdy se máme chystat na přijímací zkoušky, atd.

Měli jsme možnost se kouknout na internet, do atlasů škol i na kazety, které nám tam pouštěla. Než jsme odešli, docela nás chválila, že jsme s ní spolupracovali a vyptávali se na vše možné.

Jelikož jsme do odjezdu zpátky do Boskovic měli asi půl hodiny, směli jsme si jít na město něco dobrého koupit. Zpátky do Boskovic jsme se dostali po 4. vyučovací hodině a jelikož nám další dvě hodiny odpadly, šli jsme hned po obědě domů.

Myslím si, že nám to hodně pomohlo v našem rozhodování, někomu to potvrdilo jeho směřování, jinému poradilo něco lepšího, ale každý si přišel na to své.

**Snad ale budeme mít v budoucnu tolik práce, že se tam
nebudeme muset vracet!!!**

VIZITA NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Dne 9. 11. byl v Boskovicích den otevřených dveří na středních školách. Navštívili jsme školy, které nás lákají, nebo aspoň zajímají. V každé škole pro nás měli nachystanou prohlídku budovy a ukázky, jak se tam učí. Také jsme dostali prospekty o té škole, kdybychom náhodou měli zájem se tam hlásit.

Bylo to velice fajn a myslím, že máme z čeho vybírat a že je to dobré mít jen v Boskovicích tolik možností, kam jít.

Jana Králová, 9. H

PRVNÍ POMOC

V listopadu k nám zavítala děvčata z Vyšší zdravotnické školy, aby nám ukázala, jak se zachovat v různých situacích, kdy dojde ke zranění.

Byly rozděleny do 3 skupinek. V první nám předváděly první pomoc při zástavě srdce. U dospělého je třeba 30 stlačení na 2 vdechy a u dětí do 15 let 15 stlačení a dva vdechy. Každý si to mohl vyzkoušet.

Pak nám ukázaly, jak správně dát člověka do stabilizované polohy před příjezdem lékaře.

Druhá skupinka předvedla, jak máme ošetřit zlomeniny rukou, nohou. I toto jsme si vyzkoušeli.

A poslední skupinka nám něco řekla o krvácení. Jak je můžeme zastavit apod.

Každá přednáška trvala okolo 20 minut. Určitě se každý dozvěděl mnoho nových věcí, ale i zopakoval, co už věděl.

Petra Kejíková, 9. F

SLEZEŠ, KÁČO, Z TÉ HRUŠKY?!

aneb

Jak step přišel na svět

Ve středu 22. listopadu jsme jeli se třídou do Brna, do divadla Radost. Jak celá akce probíhala, kdo to málem nestihl a kdo měl největší hlad, se můžete dočíst v následujících řádcích.

Sraz byl, jako vždy, na vlakovém nádraží, ale tentokrát už za deset minut sedm - z čehož jsme moc velkou radost neměli. ☺ Hlavně Kamča, která přiběhla, když už vlak startoval, ale všichni věděli, že přijde, protože ona chodí pozdě vždycky. Ani paní učitelku Halouzkovou to překvapivě nevyvedlo z míry, protože právě obdivovala kozačky Marti Horákové, ale všichni jsme zvládli přesun do vlaku, a tak i celou cestu do Brna. ☺

Když jsme dorazili do Brna, přišlo. Na nádraží jsme měli dostat chvíli rozchod, protože jsme měli asi hodinu čas, ale paní učitelka trochu zazmatkovala - měla strach, že divadlo nenajdeme včas - tak jsme šli raději hned.

Po cestě jsme s Petčkou Kejíkovou hledali okénko, kde by nám prodali naši drogu - párek v rohlíku s kečupem. Ale marně... ☺

V divadle kromě nás čekalo i mnoho dalších škol. Podle přízvuku všechno brněnské. Když konečně všichni dorazili a posedali si, mohlo vystoupení začít.

Vystoupení nám ukázalo jeden způsob, jak mohl vzniknout step. Vyprávělo o životě chudého ševce, který díky úmluvě s pánem bohem mohl uvěznit Smrt na hrušni, a tak oddálit svůj konec.

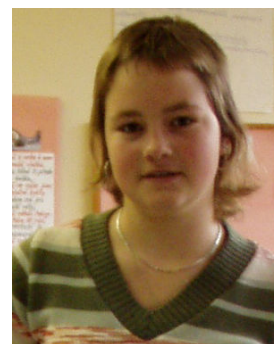
Ostatním lidem se to však nelíbilo, tak musel Smrtku propustit. Jedním z jeho tří přání bylo to, že řekne-li: „Pata, špička,“ musí určená osoba začít tancovat, dokud to švec nezastaví. A tak donutil švec tancovat čerty, anděly, Smrtku a ostatní obyvatele Štepnice s obuví, na kterou jim přidělal kovové štítky. A tak údajně vznikl step.

Vystoupení bylo pojato velmi legračně. Některé scény byly opravdu zábavné. Hodně se mi to líbilo.

Po představení jsme spěchali na vlak. Pořád jsme s Petřou tajně věřily, že se dočkáme našeho vysněného parku. A taky že jo... ☺ V podchodu jsme narazili na jeden obchod, jenže tam byla obrovská fronta, tak jsme pokračovali v cestě k vlaku. Ovšem paní učitelka nám na nádraží dala ještě 5 minut rozchod, tak jsme se s Petčkou rozběhly a po 5 minutách běhu jsme se konečně mohly odměnit... ☺

Při cestě zpět naše třída zpívala různé písničky. Bylo to srandovní, jako kdybychom jeli z výletu... ☺ Akorát spolujezdcům se to nelíbilo...

Myslím, že z výletu nebyl nikdo zklamaný, bylo to zábavné a užili jsme si spoustu legrace, akorát škoda, že nám nevyšlo lepší počasí... ☺

PŘÁNÍ NA ZÁVĚR

*Za celou redakci vám přeji
poklidný čas adventní, krásné a veselé
Vánoce, prázdniny plné sněhu, koulovaček
a zimních radovánek a šťastný vstup tou
správnou nohou do nového roku 2007.*

Vaše Pavla Živná

REDAKCE:

Šéfredaktor: Pavla Živná

Redaktoři:
Pavčina Pulcová
Michaela Peigerová
Jana Králová
Hana Dvořáková
Markéta Nováčková
Vladimír Illa
Petra Kejíková
Blanka Dudová
Monika Černá
Lenka Vaňková

Adresa redakce: ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice